

Zemljepisna imena med živo in formalno rabo

IZVLEČEK

V zadnjih letih je na Gorenjskem potekalo več projektov evidentiranja ledinskih imen. Pri tem je bil največji poudarek na beleženju narečne podobe imen in njihovi rabi med lokalnim prebivalstvom. Prispevek prikazuje in opozarja na pomembne razlike med živo rabo zemljepisnih imen na lokalni ravni in formalno rabo imen, zbranih v Registru zemljepisnih imen, ki se posledično zapisujejo tudi na uradne zemljevide.

Ključne besede: zemljepisna imena, ledinska imena, gorska imena, Register zemljepisnih imen, toponomastika.

ABSTRACT

Geographical names in common and formal use

In recent years several projects collecting toponyms have been carried out in the Gorenjska region. The projects focused on the recording of the dialectal form of toponyms and their use among local population. The article presents and draws attention to the significant differences between common uses of geographical names at the local level and formal use of names collected in the Slovenian national Register of Geographical Names, which consequently appear on official maps.

Key words: geographical names, microtoponyms, oronyms, Register of Geographical Names, toponomastics.

Zivljenjski prostor ljudi je prepreden z imeni, ki so večinoma nastala zaradi potrebe po prepoznavi prostora, ločevanja zemljišč med seboj ter za komunikacijo in orientacijo v prostoru med člani družine ali širše skupnosti (Penko Seidl 2011).

Na Razvojni agenciji Zgornje Gorenjske se že od leta 2009 ukvarjamo z zbiranjem gorenjskega imenoslovnega gradiva. Vodilne teme projektov Kako se pri vas reče?, Spoznajmo stara hišna imena, Nomen vulgare in Dediščina starih hišnih imen, ki so se na Gorenjskem izvajali preko EU pristopa LEADER, so bile v preteklosti vezane na evidentiranje in obeležitev hišnih imen ter krepitev zavedanja o tovrstni nesnovni kulturni dediščini. V zadnjem času pa se uveljavljajo tudi aktivnosti na področju raziskovanja ledinskih imen. Zadnje raziskave s področja evidentiranja ledinskih imen potekajo v Zgornji Bohinjski dolini. Obsežnejše delo je bilo v obdobju 2013–2015 opravljeno v čezmejnem projektu FLU-LED (Kulturni portal hišnih in ledinskih imen), v katerem so bila v sodelovanju s Slovenci na avstrijskem Koroškem raziskana in popisana ledinska imena na območju avstrijskih občin Finkenstein am Faaker See/Bekštanj, Feistritz im Rosental/Bistrica v Rožu, St. Jakob im Rosental/Šentjakob v Rožu in Sankt Margareten im Rosental/Šmarjeta v Rožu ter slovenskih občin Jesenice, Kranjska Gora in Tržič (velik del obravnavanih občin sega v Karavanke, Julijske Alpe in deloma tudi Kamniško-Savinjske Alpe). V partnerstvu projekta so sodelovali Razvojna agencija Zgornje Gorenjske in Gornjesavski muzej na slovenski strani ter Slovenska prosvetna zveza in Krščanska kulturna zveza na avstrijski. Za vsako občino je bil izdan zemljevid ledinskih imen, imena pa so vnesena tudi na spletni portal ledinskih imen (www.ledinskaimena.si).

Leta 2010 so bila slovenska ledinska in hišna imena v Avstriji uvrščena na UNESCO-v seznam nesnovne kulturne dediščine (Piko-Rustia 2012), kar je potrdilo, da so tudi zemljepisna imena v nekem prostoru del kulturne in narodne identitete tam živčnega prebivalstva. Marsikod pa imena v živi rabi med lokalnim prebivalstvom odstopajo od zapisov imen na formalnih zemljevidih in v Registru zemljepisnih imen. V prispevku poskušamo osvetliti te razlike in prikazati nekaj primerov iz slovenskega gorskega sveta.

Metodološka pojasnila

Prispevek obravnava zemljepisna lastna imena v Karavankah, Julijskih Alpah in Kamniško-Savinjskih Alpah, na območju občin Bohinj, Jesenice, Kranjska Gora in Tržič. Zemljepisna imena se v prvi stopnji kategorizacije delijo na naselbinska in nenaselbinska. Med naselbinska spadajo imena naselij in zaselkov (Furlan, Gložančev in Šivic-Dular 2000). Kategorizacija nenaselbinskih imen je zahtevnejša in pri različnih avtorjih drugačna. Kladnik (1999) jih deli na ledinska, vodna – hidronime, višinska – oronime in druga zemljepisna imena. Čop (2002) navaja delitev na gorska, terenska (ledinska) in vodna imena. Raziskava projekta FLU-LED vsa nenaselbinska imena označuje kot ledinska, pri

Avtor besedila in fotografij:

KLEMEN KLINAR, univ. dipl.

geograf, dipl. inž. gozdarstva

Razvojna agencija Zgornje Gorenjske,

Spodnji Plavž 24e, 4270 Jesenice

E-pošta: klemen.klinar@ragor.si

COBISS 1.04 strokovni članek

čemer jih deli na imena ledin, vodna imena, krajinska imena, imena vzpetega sveta, imena reliefnih oblik ter imena antropogenih objektov in pojavov (Klinar s sodelavci 2012). Ne glede na različne kategorizacije so v prispevku prikazana zemljepisna imena, ki so bolj kot na kategorije geografsko vezana na opredeljeno območje, zanje pa bosta uporabljeni besedni zvezi »ledinska imena« ali »zemljepisna imena«.

Velik del imen, ki so bila zbrana v projektih Razvojne agencije Zgornje Gorenjske, je bil s tem prvič evidentiran v pisni obliki, saj se predvsem lokalna ledinska imena ohranjajo le prek ustnega izročila. Imena, ki so v besedilu navedena kot primeri, so v ležeči pisavi napisana v narečni obliki. Za te smo uporabili tudi naglasna znamenja, ki povedo, kje je ime naglašeno in kakšen je naglašeni samoglasnik. Poleg tega smo pri njihovem zapisu uporabili znak za polglasnik ə. K narečni obliki imena smo dodali tudi njegovo poknjžitevno obliko. Etimološko-zgodovinsko poknjžitev smo oblikovali na podlagi motivacijske razlage ime-

na, ki smo jo ugotovili s pomočjo strokovne literature ali interpretacije domačinov. Če etimologija imena ni bila jasna, je bila poknjžitev izvedena le na glasovno-pravopisni ravni, kar pomeni na prenosu narečne glasovne podobe imena v najbližjo knjižno obliko (Klinar s sodelavci 2012). Poknjžitev ledinskih imen so izvedli dialektologi Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU.

Ledinska imena v različnih virih

Ledinska imena so bila zapisana že ob prvih katastrskih izmerah na zemljevidih franciscejskega katastra iz 20-ih let 19. stoletja, kjer iz sicer ponemčenih zapisov lahko razberemo imena, ki so še vedno v rabi. Poznejši reambulančni kataster (iz 60-ih let 19. stoletja) je že uveljavil slovenščini bližje zapise s šumniki. Kot pripomoček pri zbiranju ledinskih imen služijo tudi podatki Registra zemljepisnih imen (REZI), za zelo uporabne pa so se izkazali tudi podatki Registra kmetijskih gospodarstev. Ta za zemljišča v uporabi kmetijskih gospodarstev vsebuje tudi domača imena, ki so jim

jih nadedli lastniki oziroma kmetje, ki ta zemljišča obdelujejo. Ti podatki so omejeni le na kmetijska zemljišča (njive, travniki, sadovnjaki in drugi trajni nasadi ter pašniki) (Klinar in Škofic 2015). V preglednici 1 navajamo nekaj primerov zapisov imen v uporabljenih virih in ustrezno ime, ugotovljeno ob popisu Razvojne agencije Zgornje Gorenjske.

Primeri v preglednici 1 kažejo, da so včasih podatki iz zgodovinskih katastrov ustrežnejši in bližnji domači rabi kot imena iz registra. Gre sicer za malenkostne razlike, ki pa so za lokalne prebivalce pomembne. Izbrani primeri so sicer načrtno izbrani, a vendarle niso osamljeni. V mnogih primerih so podatki iz REZI-ja v primerjavi z zgodovinskimi viri enotnejši z imeni, ki se uporabljajo v živi rabi.

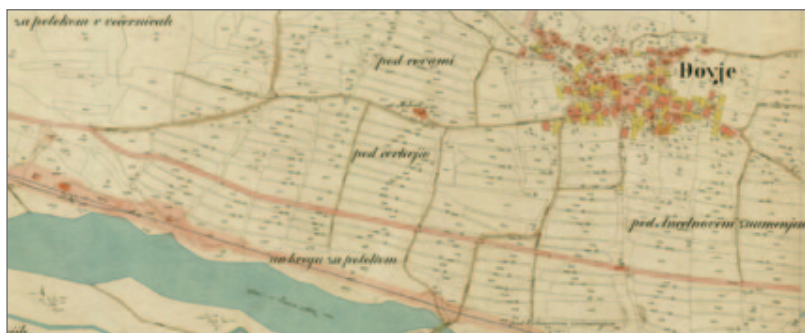
Kljub dokaj bogatim in raznolikim pisnim virom so podatki iz teh virov le pripomoček za terensko delo z domačini. Glavni in edini vir imen, ki so prikazana na izdanih zemljevidih ledinskih imen, so ljudje, domačini, ki imena vsakodnevno uporabljajo, z

Preglednica 1: Primerjava zapisov ledinskih imen v različnih virih (Francijsejski kataster za Kranjsko, SI ARS, AS 176; Reambulančni kataster za Kranjsko, SI ARS, AS 181; Register zemljepisnih imen 2016; FLU-LED 2015).

Franciscejski kataster	Reambulančni kataster	Register zemljepisnih imen (REZI)	Ime ob popisu ledinskih imen FLU-LED		vrsta pojava	katastrska občina
			narečno	Poknjžitevno		
Kokounitza	Kokovnica	Kukovnica	<i>Kokovnica</i>	Kokovnica	hrib	Lom pod Storžičem
ober Konschza	zgornja Konšča planina	Planina Zgornja Konjščica	<i>Zgórna Kónšča</i>	Zgornja Konjščica	planina	Lom pod Storžičem
ni zapisa	robežnica	Ravežnica	<i>Rabéžanca</i>	Robežnica	ledina	Podkoren
na Sgedanzech	skedance	Na Skedenjcih	<i>Skədánce</i>	Skedanjsce	ledina	Dovje
Snoschet	snožet	Senožeti	<i>Snôžet</i>	Senožet	ledina	Plavški Rovt
Bach	Potoke	Potoki	<i>Potóke</i>	Potoke	naselje	Potoki
Gregar	gregar	Grgar	<i>Gragár</i>	Gragar	ledina	Studor

Slika 1: Imena na zemljevidu Franciscejskega katastra za Kranjsko iz leta 1826, v katastrski občini Dovje (SI ARS, AS 176, k. o. Dovje L139).

Slika 2: Imena na zemljevidu Reambulančnega katastra za Kranjsko iz leta 1868, v katastrski občini Dovje (SI ARS, AS 181, k. o. Dovje L139).

njimi odraščajo, živijo in na poimеноvanih delih ozemlja delajo. Glede na izkušnje med terenskim popisovanjem so se za najboljše poznavalce ledinskih imen izkazali domačini – kmetje, gozdarji, pastirji in lovci, v gorskem svetu tudi starejši gorski reševalci in gorski vodniki. Očitna razlika v poznavanju imen je bila tudi glede na starost in spol prebivalcev. Mlajše generacije poznajo manj imen, zaradi naravne delitve dela jih bolje poznajo moški.

Gostota ledinskih imen

Na območjih z intenzivnejšo kmetijsko rabo (na primer njivami in travniki) je gostota ledinskih imen zaradi potreb po zelo natančni opredelitvi prostora in večje razdrobljenosti zemljišč izredno velika. Na ob-

močjih pašnikov in gozdov se gostota zmanjša, najmanjša pa je na gorskih in območjih, ki so za kmetijstvo neuporabna. V zadnjem času postajajo zemljepisna imena v gorskem svetu bolj zanimiva ob razmahu planinstva, gorništvu in turizmu.

V primerjavi s podatki Registra zemljepisnih imen (REZI) je gostota ledinskih imen, ki jih poznajo in uporabljajo domačini, precej večja.

Preglednica 2: Primerjava števila zemljepisnih imen v katastrskih občinah Podkoren in Rateče (Register zemljepisnih imen 2016, FLU-LED 2015)

	katastrska občina Podkoren	katastrska občina Rateče
površina (ha)	1359	2655
število zemljepisnih imen na ravni 1 : 5000 (REZI 5)	50	77
Število zemljepisnih imen (projekt FLU-LED)	149	142

Primer, ki dobro ponazori ta odstopanja, je podan v preglednici 2 ter na slikah 3 in 4.

Odstopanja med živo rabo in Registrom zemljepisnih imen

Očitna razlika med številom imen v REZI-ju in dejanski rabi imen med domačini ni presenetljiva in tudi ni pričakovati, da bi se vsa imena umestilo v uradni register. Kljub temu bi bil po izkušnjah z opravljenim terenskim delom zbiranja ledinskih imen v projektu FLU-LED zelo smiseln in potreben toponomastični pregled imen na ravni največjega merila 1 : 5000 oziroma 1 : 10.000. Izkušnje pri zbiranju ledinskih imen so namreč pokazale, da so podatki registra v mnogih primerih napačni ali nepopolni. Opredelimo lahko več različnih tipov pomanjkljivosti, za katere navajamo nekaj značilnih primerov:

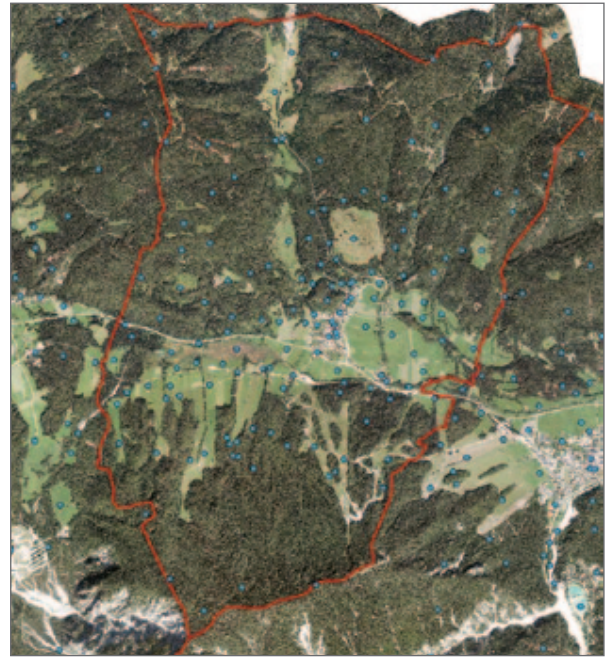
1. Napačno ime:

a.) Nad vasjo Plavški Rovt (občina Jesenice) je 1085 m visok vrh, ki ima v REZI-ju ime Snežan. Domačinom je ime popolnoma tuje. Na to neskladje opozarja že Čop (1983), ki navaja, da je do zapisa prišlo zaradi imena južnega travnatega pobočja tega hriba z imenom *Snōžet* – Senožet.

b.) Za skalno vzpetino južno od Mojstrane, na desnem bregu Bistrice, je v

Slika 3: Centroidi zemljepisnih imen iz Registra zemljepisnih imen za raven merila 1 : 5000 (REZI 5) v katastrski občini Podkoren (Register zemljepisnih imen 2016).

Slika 4: Centroidi zemljepisnih imen v katastrski občini Podkoren, zbranih v okviru projekta FLU-LED (2015).

registru navedeno ime Malo Grančiče, čeprav domačini v Mojstrani zanjo uporabljajo ime *Grančičca* – Grančičica.

c.) Za 1646 m visok skrajni vzhodni vrh Golice REZI navaja ime Mala Golica. Med domačini to ime ni v poznano, saj za vrh uporabljajo ime *Šimnovčova Golica* – Šimnovčeva Golica, kar se nanaša na lastništvo zemljišča pod vrhom, ki pripada domačiji s hišnim imenom Pri Šimnovcu iz Plavškega Rovta.

2. Detajlne napake imena:

a.) V zahodnem delu pobočja Golice je v registru navedeno ledinsko ime Možine, dejansko pa gre za ime *Rázingerjev možišče* – Razingerjevo molzišče, prostor, kjer so nekoč molzli živino.

b.) Nad Jezerskim poljem v Stari Fužini je vzpetina, ki jo domačini po-

znajo kot *Kvanica* – Klanica, REZI pa jo na ravni merila 1: 5000 napačno navaja kot Planico. REZI na ravni merila 1: 25.000 (REZI 25), ki je že toponomastično pregledan (Portal prostor 2017), vsebuje korigirano ime v poknjženi obliki Klanica.

c.) Severno nad Srednjo vasjo v Bohinju

je območje travnikov, ki ga domačini poznajo pod imenom *Četeža* – Četeža, REZI pa zanj navaja ime Četeže.

3. Napake oziroma neenotnost pri poknjžitvi imena:

a.) Na zahodnem pobočju grebena Petelinjek (katastrska občina Rateče)

Slika 5: Izsek zemljevida ledinskih imen v občini Jesenice, na območju Golice (Klinar in Škofic 2015).

je gozdno območje *Bávha* – Bavha, ki je v registru zapisano kot Bauha. Za ledinsko ime *Vivle* – Vivle (vzhodno od Dovjega) register navaja ime Viule. V obeh primerih gre za primer poknjžitve, kjer se je izvorni v, ki se pred samoglasniki izgovori kot dvo-ustnični *u* (tako kot v besedah ovca ali pravljica), napačno zapisal kot u. Ime vrha *Ta Vsóka Bávha* (na skrajnem severozahodu katastrske občine Kranjska Gora) je v registru poknjženo pravilno, torej Visoka Bavha.

4. Napake pri prostorski umestitvi ali prostorskem obsegu imena:

a.) REZI za območje doline med Ratečami in Jalovcem navaja dve imeni. Spodnji, severnejši del, do planinskega doma Tamar, imenuje Planica, zgornji, južnejši pa Tamar. Ratečani območje celotne doline imenujejo *Pvanica* – Planica, ime Tamar pa je omejeno le na travnato območje ob današnjem planinskem domu, kjer je bil tamar – ograda za pašno živino.

b.) Vzpetina vzhodno od Golice in zahodno od Belščice, z najvišjim vrhom Veliki vrh (1944 m), med domačini ni enotno imenovana. Nekateri uporabljajo najstarejše ime *Svečca* – Svečica po imenu vasi *Svečina* – Sveče v Rožu, saj je bila planina nekoč v lasti sveških kmetov. Spet drugi jo imenujejo *Bévška pvanina* – Belska planina, po Koroški Beli, saj so po razpadu Avstro-Ogrske planino od prvotnih lastnikov kupili kmetje iz te vasi. Nikakor pa domačinom ni poznano ime Struška, s katerim je to območje označeno na zemljevidih. Domačini ime *Strúška* – Struška sicer poznajo, a označuje le manjše območje zahodno od Velikega vrha, kjer je površje oblikovano v obliki kamnitih strug (od tod najbrž tudi ime Struška). Podobnih ledinskih imen je na območju planine še več, na primer *Zjávke* – Zijavke, *Vélka Rávæn* – Velika Raven, *Kórænšica* – Korenščica. V tem primeru gre očitno za slučaj, ko je bil z mikrotoponimom poimeno-

van celoten masiv, ki bi si, sledeč poimenovanju domačinov, bolj zaslužil ime Svečica ali Belska planina.

Predstavljene napake morda na prvi pogled niso posebej problematične, a je treba opozoriti, da s prikazom napačnih zemljepisnih imen na topografskih podlagah splošnih, turističnih in planinskih zemljevidov napake prodirajo v javnost in ustvarjajo napačno imenoslovno podobo nekega prostora. Zato ti primeri kažejo na potrebo po natančni reviziji Registra zemljepisnih imen na vseh ravneh natančnosti.

Znana zemljepisna imena po domače

Ob koncu predstavljamo še nekaj zanimivosti, ki so bile ugotovljene ob številnih pogovorih z domačini in zemljepisna imena v naših gorah postavljajo v drugačno luč. S tem bomo morda naredili korak k pravilnejši, pristnejši in domačinom bližji rabi imen naših gora ter zavedanju, da domačinom imena v njihovem domačem prostoru pomenijo več kot le poletni planinski cilj ali točko za fotografiranje, saj so del njihove kulturne identitete. Z rabo ledinskih imen v njihovi prvotni podobi tudi sami prispevamo k ohranjanju nesnovne kulturne dediščine.

Nekateri najvišji vrhovi v narečju zvenijo drugače, kot jih poznamo. Pričnimo z najvišjim slovenskim vrhom Triglavom, ki ga najstarejši domačini v Mojstrani, na Dovjem, pa tudi v Bohinju v narečju imenujejo *Tərgvòv*. Nadaljujmo z drugim najvišjim vrhom Škrlatico, katere

Slika 6: Svečica ali Belska planina, nikakor pa ne Struška (foto: Klemen Klinar).

ime domačini v Kranjski Gori naglašujejo drugače in rečejo *Škrlatica*. Drugače naglašeno je tudi ime Mojstrovke, ki ji Kranjskogorci pravijo Majstróvka. Pogorje Košuta prebivalci vasi pod njim imenujejo *Kašúta*, v Ratečah Vitrancu pravijo *Bitranc*, najstarejši Kranjskogorci še poznajo imeni *Razóra* za Razor in *Prisavənk* za Prisojnik.

Ime Korensko sedlo, kakor se imenuje mejni prehod z Avstrijo, je umetno ustvarjeno ime, ki da laiku občutek, da je vas Podkoren dobila ime po njem. A *Kórən* – Koren je del pobočja severozahodno nad Podkorenem, medtem ko je območje, kjer stoji

Slika 7: *Kašúta* – *Košuta* s planine *Dolga njiva* (foto: arhiv TPIC Tržič).

Slika 8: Izsek zemljevida ledinskih imen v občini Kranjska Gora, na območju ceste na Vršič (Klinar in Škofic 2015).

mejni prehod, imenovano *Paljana* – Poljana (Furlan in Kladnik 2008). Prelaz med Mojstrovko in Prisankom so stari Kranjskogorci ali Trentarji imenovali drugače, kakor ga poznamo danes – Vršič torej. Kranjskogorci so sedlo imenovali *Pər Jėzerco* – Pri Jezercu, saj je bilo na njem jezerce, ki je bilo zaradi razstreljevanja ob graditvi vojaških utrdb na južni strani sedla leta 1909 osušeno. Trentarji so sedlo imenovali *Kranjski vrh*, saj so preko njega hodili na Kranjsko. Izvorno je *Vəršič* – Vršič 1738 m visok vrh zahodno nad sedlom. To ime se za vrh sicer še vedno ohranja, a je veliko manj poznano od imena sedla, poimenovanega po njem. V neposredni bližini Vršiča je v severni steni Prisojnika skalna podoba Ajdovske deklice, a to romantično ime je nastalo dokaj pozno, šele ob razcvetu turizma. Starejši domačini v Kranjski Gori vedo povedati, da so podobi v steni vedno pravili preprosto *Abrəz* – *Obraz*.

Preglednica 3: Primerjava gorenjskih in koroških imen vrhov in sedel v Karavankah, na grebenu med Dovško Babo in Krvavko (Klinar in Škofic 2015; Sitter in Sticker 2015).

ime v REZI-ju	Dovška Baba	Hruščanski vrh	Rožca	Klek	Jekljevo sedlo	Velika Golica	Krvavka
vrsta pojava	vrh	vrh	sedlo	vrh	sedlo	vrh	vrh
nadmorska višina (m)	1891	1776	1587	1753	1487	1836	1785
gorenjsko narečno ime	Bába	Vélč vórh	Róžca	Klèk	Jékəl	Golíca	Karvávka
koroško (rožansko) narečno ime	Ķráhəlca*	Róžčəca	Ķláĳ	Petēlən	Jékəl	Golíca	Úščəca

*Pri zapisu rožanskih narečnih imenskih oblik se uporablja znak Ķ. Ta predstavlja narečni k, ki se izgovarja kot komaj slišni grlni zapornik.

Dvojna imena

Zbiranje imen na Koroškem in Gorenjskem je omogočilo tudi njihovo primerjavo v vršnem delu Karavank, kjer je stičišče dveh pokrajin, dveh narečij ter dveh različnih dojemaj skupnih hribov in gora. Zato imajo vrhovi, sedla in grebeni pogosto različna imena, ki so včasih sicer le posledica različnih narečij (na primer gorenjsko *Képa* in koroško *Jépa*). Primerjavo gorenjskih in koroških imen prikazuje primerjalna preglednica imen na grebenu Karavank med Dovško Babo in Krvavko.

Podoben primer na bolj lokalni ravni je Kriška gora v pogorju Storžiča. S tem bolj znanim in uveljavljenim imenom jo imenujejo domačini iz vasi pod južnimi pobočji (Pristava, Križe, Gozd, Senično, Spodnje in Zgornje Vetrno), ker so na njej imeli senožeti kmetje iz vasi Križe. V vaseh na severni strani gore (Lom pod Storžičem, Potarje in Grahovše) to isto vzpetino imenujejo *Kokovnica*.

Sklep

Ledinska imena so temeljni gradnik kulturne pokrajine (Penko Seidl 2011) in zagotavljajo orientacijo v prostoru, lokalnemu prebivalstvu pa

pomenijo tudi del njihove identitete. Razvojna agencija Zgornje Gorenjske se v svojih raziskavah osredotoča na zbiranje ledinskih imen v njihovi narečni obliki. Pri delu so uporabni predvsem zgodovinski katastri (na primer franciscejski in reambulančni) ter podatki iz Registra zemljepisnih imen Geodetske uprave RS. Terensko delo in njegove ugotovitve pa kažejo na določena razhajanja med živo rabo zemljepisnih imen in imeni, ki so del uradnega državnega registra. Temeljna ugotovitev nakazuje, da je ledinskih imen v živi rabi pri lokalnem prebivalstvu precej več kot tistih v registru. Pri tem pa govorimo o ledinskih imenih, ki so prepoznana v neki vaški

skupnosti, medtem ko bi bila na ravni posameznih kmetij gostota imen še veliko večja. Ob natančni primerjavi ledinskih imen, kot jih uporabljajo domačini, in imen, kot so zapisana v Registru zemljepisnih imen, so bila ugotovljena še druga razhajanja (napačna imena, detajlne napake imen, napačne oziroma nenatančne lokacije imen, napačne poknjizitve imen), ki kažejo na potrebo po toponomastičnem pregledu imen tudi na največji ravni natančnosti, v katerega naj se v največji možni meri vključi ljudi, ki v nekem prostoru živijo in delajo. Napačno zapisana imena na kartografskih podlagah splošnih, turističnih, planinskih in drugih zemljevidov

Slika 9: Izsek zemljevida ledinskih imen v občini Trzič, na območju Kriške Gore (Klinar in Škofic 2015)

namreč imenje oddaljujejo od domačinov in po drugi strani umetno ustvarjajo napačna poimenovanja, ki počasi, a neustavljivo vdirajo v prostor in zavest ljudi. Najočitnejši primer je zemljepisno ime Struška, ki se pojavlja na vseh zemljevidih, planincem namenjenim spletnih straneh, turno-smučarskih vodnikih in še kod, saj je že skoraj povsem izpodrinilo pristni domači imeni Svečica oziroma Belska planina.

Viri in literatura

1. Čop, D. 2002: Gorska, terenska (ledinska) in vodna imena v Sloveniji. Jezikoslovni zapiski 8, 93–106.-2.
2. Čop, D. 1983: Imenoslovje Zgornjesavskih dolin. Disertacija, Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani. Ljubljana.
3. FLU-LED. Kulturni portal ledinskih imen. Krščanska kulturna zveza. Celovec. Medmrežje: <http://www.ledinskaimena.si> (8. 7. 2017).
4. Francisejski kataster za Kranjsko, SI ARS, AS 176. Arhiv Slovenije. Ljubljana.
5. Furlan, M., Gložančev, A., Šivic-Dular, A. 2000: Pravopisno ustrezen zapis zemljepisnih in stvarnih lastnih imen v Registru zemljepisnih imen in Registru prostorskih enot. Geodetska uprava Republike Slovenije. Ljubljana.
6. Furlan, M., Kladnik, D. 2008: Krotnik, Krotnjek, Krotnjak, Korenščica ali Potok. Geografski vestnik 80-1, 45–63.
7. Kladnik, D. 1999: Leksikon geografije podeželja. Inštitut za geografijo. Ljubljana.
8. Klinar, K. 2016: Ledinska imena. Stara Fužina, Studor in Srednja vas, merilo 1 : 7000. Občina Bohinj. Žirovnica.
9. Klinar, K., Škofic, J. 2015: Ledinska imena v občini Jesenice, merilo 1 : 18000. Razvojna agencija Zgornje Gorenjske. Jesenice.
10. Klinar, K., Škofic, J. 2015: Ledinska imena v občini Kranjska Gora, merilo 1 : 25000. Razvojna agencija Zgornje Gorenjske. Jesenice.
11. Klinar, K., Škofic, J. 2015: Ledinska imena v občini Tržič, merilo 1 : 25000. Razvojna agencija Zgornje Gorenjske. Jesenice.
12. Klinar, K., Škofic, J., Šekli, M., Piko-Rustia, M. 2012: Metode zbiranja hišnih in ledinskih imen. Jesenice, Celovec.
13. Penko Seidl, N. 2011: Ledinska imena v prostoru in času. Annales, Series Historia et Sociologia 21, 437–448.- 2.
14. Piko-Rustia, M. 2012: Slovenska ledinska in hišna imena v Unescovem seznamu nesnovne dediščine v Avstriji. Traditiones 41, 213–226.- 2.
15. Portal prostor. Geodetska uprava Republike Slovenije. Medmrežje: <http://www.e-prostor.gov.si> (7. 7. 2017).
16. Reambulančni kataster za Kranjsko, SI ARS, AS 181. Arhiv Slovenije. Ljubljana.
17. Register zemljepisnih imen. Geodetska uprava Republike Slovenije. Ljubljana, 2016.
18. Sitter, J., Sticker, L. 2015: Trška občina Šentjakob v Rožu = Marktgemeinde St. Jakob im Rosental. Slovenska ledinska in krajevna imena = Slowenische Flur- und Ortsnamen, merilo 1 : 20.000. Slovensko prosvetno društvo Rož. Celovec/Klagenfurt.

